

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 46. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm2632/facsimile.pdf (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa har dig Kernen, som Ridding og Træl,
 Tegneth til Affrye, og mærket til Hel!

Ordet var endnu i hans Mund, da Hadding jog et Knebelsspyd igiennem ham, men Asmund tog den Trost med sig i Graven, at hans Banemand dog, hvor han gif og stod, maatte huske ham, thi han brugde sine sidste Kræfter og Diebsikke til at give Hadding et Saar i Foden, som gjorde ham til en Krobting alle hans Dage. Det var da en mærkvaerdig Balplads, hvorfra den ene Konge maatte halte igiennem Verden, og den anden lade sig bære til Jorden; men det var endnu en mærkvaerdigere Liigbegiængelse Asmund fik i Upsal, thi hans Dronning, Gunnild, dræbde sig selv, for ikke at overleve sin Husbønde, saa hun vilde heller gaae i Døden med ham, end med Livet fra ham. De Esterlevende lode da og Dronningen stee Ret, de domte hende, som elskede sin Konge høiere end Livet, værdig til at hvile i Konge-Graven, og sammenblandede venlig de Vegtfolks Afte. Der ligger da Gunnild med Uere, og savner i Graven sin Mand saa omt, som andre kun i Brudsfengen deres!

Nu plyndrede da Hadding i Sverrig som Seierherre, men uagtet Asmunds Son: Ubbe, ei vovede at byde ham Spidsen, hjalp han dog snart Landet af med de besværlige Gæster, thi han fandt, at det var den nemmeste Afregning, at betale med lige Mynt, og skibede over til Dannemark med sin Krigshær. Regningen var ogsaa ganske rigtig, thi baade var det lettere at sætte Fod paa Haddings Land, end paa hans Hals, og tillige, saa havde de Danske dog Fædrelandet kærere end Herredømmet, hvoraf Folgen blev, at hver drog hjem til Sit, og fandt paa begge Sider Fuglen floiet og Reden tom.

Iblandt Andet fandt Hadding ogsaa, da han kom hjem fra den svenske Feide, at Lyvchaand havde tomt paa hans Skatkammer, hvor

